

Вірю в майбутнє твоє, Україно

Урок життя

Завдяки історичній пам'яті людина стає особистістю, народ – нацією, країна – державою.

М.Грушевський.

Підготували:

Добрянська Олександра Володимирівна,
учениця навчальної групи 4/15;
Попович Олександра Михайлівна,
учениця навчальної групи 4/15.

Керівник проекту:

Кириченко Віктор Анатолійович,
класний керівник навчальної групи 4/15.

ОБЛАДНАННЯ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАХОДУ

Захід бажано проводити у відповідно підготовленій та прикрашеній актовій залі. Сцена оформляється у жовто-блакитних тонах. Чільне місце на сцені повинен займати малий Герб України та Державний прапор України. В залежності від пори року сцена також може бути прикрашена живими квітами, барвистим осіннім листям чи кетягами калини.

Учасники можуть бути одягнені в український національний одяг або у вишиванки – в залежності від можливостей.

У зручному місці встановлюється стіл, накритий мереживною скатертиною та вишитим рушником. На столі – підсвічник для свічі, буханець хліба чи коровай, кілька гілочок верби та калини, колоски жита; Шевченків Кобзар, Конституція України.

Членами учнівського самоврядування організовується літературна та фотовиставка за тематикою заходу, оформлюється фотогалерея “Україна моя незалежна”, “Твої, Україно, герої, твої, Україно, сини”, “Пам’яті Небесної сотні” тощо. Також вивішуються підготовлені до заходу стіннівки та плакати, виготовлені учнями.

По ходу використовуються технічні засоби для демонстрації відеозаписів, слайдів, музичного супроводу заходу (ноутбук, відеопроєктор, мікрофони тощо).

Використані літературні джерела:

1. Виховна робота в закладах освіти України. Випуск II. Збірник нормативних документів та методичних рекомендацій. –К., 1998.
2. Кондратова Л.В., Лаврентьева О.О., Зеленкова Н.І. Методика організації виховної роботи в сучасній школі. Навчальний посібник. –Кривий Ріг., 2008.
3. Концепція національно-патріотичного виховання дітей та молоді. Наказ МОН України № 641 від 16 червня 2015 р.
4. Рибальченко І.М. Супутник класного керівника. 10-11 класи. –Х., Основа, 2008.
5. Ткачова Н.І. Формування особистості учня у навчально-виховному процесі. –Х., Основа, 2007.

СЦЕНАРІЙ ВИХОВНОГО ЗАХОДУ

Учитель Щиро вітаю присутніх у цій залі з нагоди того, що ми усі разом починаємо писати ще одну сторінку в історії нашого навчального закладу. Через кілька років, опанувавши улюблену професію, ви станете до лав одного з найпрестижніших підприємств не тільки Запоріжжя, а й України – АТ “Мотор Січ”. Хочеться вірити, що ви станете не тільки високоосвіченими кваліфікованими спеціалістами, а й справжніми патріотами своєї землі, своєї держави. Це у недалекому майбутньому.

Вчитель запалює свічку.

Учитель Цю свічку - я, побачиш - донесу. Чи зможу донести її, коли вона – життя...

Горить свічка - гаряче бажання бути кращим. Свою пошану до вогню - могутньої природної стихії, яка очищає і зцілює, наші предки перенесли і на його маленьку частинку - свічку. Воскові свічки мали колись бути у кожному домі. Їх запалювали, щоб освятити хату, підкурити дитину від ляку, їх тримає молоде подружжя, як символ чистоти та вірності. Свічку ставлять у церкві за здоров'я близьких та рідних, за помин душі. Традиційними в нашому побуті стали іменинні та новорічні свічки.

Учень Таємницю “живого вогню” свічки знають знахарі і народні цілителі, священики. Мені бабуся розповідала, що свічка говорить правду. Запаліть її і подивіться на її полум'я. Якщо вогонь рівний, спокійний - обстановка у вашому домі доброзичлива, чиста, а коли плаче за чимось ваша душа, боляче їй - то і свічка буде “плакати”, і віск, ніби сльози, стікатиме по ній.

Учень А от моя бабуся говорить - коли хочете перевірити, що за людина прийшла до вас у гості, то свічка підкаже. Якщо багато у ній тьми і злості - коптить свічечка, а якщо вона неправду вам каже - то вигорає з одного боку.

Учень Екстрасенси і психотерапевти радять: коли на душі неспокійно - запаліть свічку й дивіться на її полум'я 15 - 20 хвилин. І нехай спливають за димом усі ваші печалі. Адже людська душа має властивість тягтися до “живого вогню”, чистого і правильного, який дає свічка.

Учитель Вогник, який ми з вами запалили зараз, символізує горіння наших сердець в ім'я нашої рідної України-неньки, символізує пристрасне бажання їй добра та процвітання. Тому й тема нашого уроку життя “Вірю в майбутнє твоє, Україно”. За епіграф візьмемо слова видатного українця Михайла Сергійовича Грушевського: “Завдяки історичній пам'яті людина стає особистістю, народ – нацією, країна – державою”.

Вчитель ставить свічку у підсвічник на столі.

На екран проектується відеокліп “Моя Україна”.

Під час декламування поезії музика притишується, а потім знову наростає.

Читець На білому світі є різні країни,
Де ріки, ліси і лани.
Та тільки одна на землі Україна,
І ми її доньки й сини.
Усюди є небо, і зорі скрізь сяють,
І квіти усюди ростуть.
Та тільки одну Батьківщину ми знаєм.
Її Україною звать.

Микола Верещака.

Учитель. У духовному і політичному житті кожного народу є події й роки, які назавжди входять в його історію, свідомість, визначають характер буття, місце і роль у світових цивілізаційних процесах. В історії України чимало подій, що перед усім світом продемонстрували прагнення українського народу до вільного, щасливого, заможного життя. Як свідчить історія, із тисяч народів і народностей світу лише 200 виростили в нації – створили свої держави й домоглися визнання світової спільноти. Серед них – Україна.

Учень Вдивляючись у минуле, зважуючи його на терезах досвіду багатьох поколінь, ми зупиняємо свій погляд на подіях та датах, які визначали нашу історію і долю, лягали в їх основу. Наперекір усім негараздам, потрясінням та втратам вони провістили добу незалежності України і тому продовжують світити зірками першої величини крізь часові запони й суперечливі нашарування прожитих епох.

Читець І умирала моя Україна у страшних муках; та проходив час, і, як Фенікс, вона воскресала у вогні і відроджувалася з попелу. Та на коліна її ніхто не міг поставити! Бо завжди підтримувала її свята віра у щасливе майбуття, в єднання у незалежну соборну державу, коли усі етнічні землі, в різні часи поділені між різними імперіями, нарешті з'єднаються в єдине ціле. Із сивої давнини, із грізних княжих часів і по сьогоднішня ідея соборності, об'єднання всіх українських земель не втрачала і не втрачає злободенності.

Бо соборність - це символ. Символ боротьби за волю. Символ порозуміння між людьми. І часточка надії і віри в майбутнє.

На екран проектується відеокліп на пісню Н.Бучинської “Україна”.

Учитель В усі часи Україна була й залишається відкритою душею, кришталево чиста, добра і справедлива, по-дівочому наївна, але горда і незалежна. Упродовж віків вона гостинно відчиняла двері чужинцям і надавала на своїй землі притулок, але часто зайти над нею насміхалися і навіть плювали в її ніжне обличчя. Однак вона чомусь легко їм це пробачала. Тому вони нахабніли у своїй ненажерливості. А Україна чекала своїх вірних синів – нових своїх громадян – таких, як вона сама: чистих,

чесних, мужніх, добрих, справедливих, гордих і незламних. І дочекалася року тисяча дев'ятсот дев'яносто першого.

Учень 24 серпня 1991 р. незалежність нашої держави стала реальністю – на карті світу з'явилася вільна, незалежна Україна. З того часу триває процес державотворення. На жаль, довірливі українці довірили свою долю бездарним політикам, які застосовували владу не на користь українського народу, а заради власного збагачення.

Сьогодні день Незалежності України — результат тисячолітньої боротьби українського народу за право мати свою національну державу, яка повинна стати запорукою успішного культурного і політичного розвитку суспільства.

Успіх нинішнього українського державотворення значною мірою залежить від того, чи зуміємо ми об'єктивно проаналізувати власний історичний досвід, зокрема усвідомити, як формувалася і функціонувала українська державницька ідея. Процес зародження й розвитку цієї ідеї виявився довготривалим, складним, а на деяких етапах і вельми суперечливим. Це великою мірою зумовлено надзвичайно непростю історичною долею українського народу, численними перешкодами на шляху становлення його етичної самосвідомості, жорстокими переслідуваннями тих, хто намагався підняти національне питання в умовах чужоземного поневолення.

Учитель Згадуючи важкі сторінки нашої історії, ми зовсім не хочемо закреслити те велике і світле, яке підносить наш народ до вершин цивілізації, визначає його заслуги перед людством.

Україна сьогодні - найбільша з європейських країн за територією. Країна, що займає 0,41% світової території суші, в якій мешкає 0,85% населення планети та яка приносить 0,20% світового валового національного продукту. Країна, на території якої зосереджена чверть всіх запасів чорнозему на Землі. Країна, яка входить до трійки найбільших постачальників ячменю, є одним з найпотужніших виробників зерна та разом із Францією, Німеччиною та США є одним з найбільших виробників цукрового буряка. Наша країна входить до сімки найпотужніших у світі виробників рослинної олії, свинини, цукру та картоплі. Сотні видатних українців були та залишаються творцями світової історії. Художники та науковці, політики та композитори, актори та письменники – всі вони дають нам можливість за кордоном чи в себе вдома з гордістю сказати: “Я – українець!”

На екран проєктуються слайди презентації “Україна надзвичайна”

Учень Я часто зустрічаю останнім часом вислів: “Україна підводиться з колін”. Але звідкіля таке нехтування історичною гідністю моїх співвітчизників? Та ніколи вони не стояли на колінах, ніколи не корилися! Чи були б тоді катування, що несли із собою татаро-монгольська орда, каральні загони Петра Першого, більшовицькі ВНК, ДПУ, МГБ, КДБ? Згадаймо, скільки разів проходила Україна хресним ходом по історії до своєї

Голгофи і, розіп'ята бувши, стікала ріками крові чи мов чайка, падала на скелі і билася об них грудьми.

Учитель Пропоную вшанувати пам'ять Героїв, які віддали своє життя за свободу, честь, єдність та незалежність України, хвилиною мовчання.

Хвилина мовчання

Учитель Віримо, що територіальна цілісність України, скріплена кров'ю мільйонів незламних борців, навіки залишатиметься непорушною. Маємо бути свідомі того, що лише в єдності дій та соборності душ можемо досягти величної мети – побудови економічно й духовно багатой, вільної й демократичної України, якою пишатимуться наші нащадки.

Повага до минулого проявляється передусім у ретельному засвоєнні його уроків. Непідвладні плинові часу та політичній кон'юктурі, ідеї Акту Злуки, філософія Соборності в наші дні конкретизуються у доконечній необхідності порозуміння та згоди, консолідації суспільства і влади, у бажанні та вмінні знаходити розумні компроміси і взаємоприйнятні рішення.

На екран проектується відеокліп "Солдат України" К.Бужинської.

Учень Чого ми сьогодні бажаємо? Правди, реформ, змін, а не слів, гасел і застою на їх тлі! Адже скоро саме ми будемо творити історію, будемо йти водночас з Україною по її сторінках. І кожен її злет, як і падіння, буде і нашим, ми його будемо відчувати до кінця своїх днів.

Читець На світі багато чудових країн,
Мені наймиліша, найкраща країна,
Яка піднялася, мов Фенікс, з руїн,
Безсмертна моя Україна.
Ти з давніх віків непокірна була
І волю свою боронила невпинно.
Нарешті збулося - її здобула
Звитяжна моя Україна.
На землях твоїх неозорих степів
Живе працьовита і чесна родина,
Хвилюється колосом стиглих хлібів
Моя золота Україна.
В садах і дібровах в вечірні часи
Чарує нас пісня дзвінка солов'їна
І чути співочі дівчат голоси, -
Пісенна моя Україна.
Тепер ще не легко живеться тобі,
Є в тому, мабуть, особлива причина.
Та все подолає в тяжкій боротьбі
Незламна моя Україна.
Квітує, мов калина, на плесах вод,
Будь в дружбі і праці міцна та єдина.

Хай буде щасливим твій вільний народ,
Прекрасна моя Україно!

Микола Верещака

На екран проектується відеокліп “Україна – це ми” Катерини Бужинської.

Учитель Майже сто років тому Михайло Грушевський сказав: “Якщо ми, українці, хочемо, щоб нас поважали інші народи, то треба нарешті почати з поваги до самих себе”. Золоті слова, які не втрачають актуальності і сьогодні. Тож давайте поважати і себе, і один одного.

Учень Не можна забувати і проникливі слова Василя Симоненка: “Кожна нація і народ створили десятки тисяч слів. Одні з них звучать вагомо і живуть довго, інші з часом стираються, темніють, як мідяки, і щезають з пам'яті людської. Але є слова, які можуть зникнути лише тоді, коли зникне сам народ, що створив їх. До таких належить прекрасне і просте слово - Батьківщина. Воно вічне, як вічний народ. Воно вічне тому, що за ним стоїть цілий світ...”.

Учень Україна внесла чимало до загальносвітової історії. Щоправда предки зробили у цьому плані дещо більше, ніж сучасники. Але ще не вечір. Хочеться вірити, що Україна ще не сказала своє останнє слово у світовій історії.

На екран проектується відеокліп “Рідна Україна” А.Кудлай.

Учитель Ось і свічка догоріла – свідок нашої розмови. Відрадно, що полум'я свічки було рівне, спокійне. Це говорить про те, що розмова була щира і відверта, що ваші серця і душі готові до звитяги в ім'я України.

Щодня змінюється панорама життя. Змінюється коло інтересів і прагнень. І будь-яка дрібниця сьогодення не повинна замінити усвідомлення того, що є багатством кожної людини. Не всі ті, хто захоплюється моделюванням, створюватимуть машини; не всі, хто захоплюється спортом, стануть спортсменами; не всі, кому подобається музика, стануть співаками... Але головне – жити чесно. Треба бути розумним і розсудливим, не квапитися із рішеннями та висновками.

Сподіваюся, що з нашого спілкування ви почерпнули для себе щось корисне, станете щирішими і відвертішими. Але я дуже хочу, щоб ви зрозуміли, що ви повинні жити прекрасним, повним надій і сподівань життям, вірити в майбутнє нашої України.

Хай щастить вам у вашій важливій справі і живодайній вогонь свічі буде вашим постійним супутником.

Я бажаю вам успіху!